

Nýútkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Auglýsing sem snertir samning þann, er ýms ríki hafa gjört með sjer um vernd á hraðfrjettapráðum, sem lagðir eru neðansævar, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 2. ágúst 1888 (A nr. 8, bls. 34—37).

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs undirskrifuð af konungi 6. ágúst 1888 (A nr. 9, bls. 38—39).

Auglýsing sem birtir á Íslandi lög 5. apríl 1888 um verzlunarfulltrúagjöld, undirskrifuð af utanríkisráðgjafanum 7. ágúst 1888 (A nr. 10, bls. 40—43).

Auglýsing um að auglýsingar frá stjórnarráði Íslands 20. ágúst 1884, 14. sept. 1885, 23. febrúar 1886 og 27. ágúst 1887 skuli úr gildi feldar, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 9. ágúst 1888 (A nr. 11, bls. 44—45).

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um lög 19. júní 1888 um bát-
fiski á fjörðum.—Samkvæmt allra þegnsamlegustu tillögum ráðgjafans, eptir að hafa
fengið þóknanlegt brjef yðar, herra landshöfðingi, dags. 9. f. m., hefur hans hátign kon-
unginum allranáðarsamlegast þóknast 19. p. m. að staðfesta lög um bátfiski á fjörðum,
sem samþykkt voru á síðasta alþingi. 75
27. júní.

Um leið og jeg tilkynni yður þetta til þóknanlegrar leiðbeiningar, skal jeg, með
tilliti til þess, að samkvæmt 1. gr. laganna má með vanalegri fiskisamþykkt, sem amt-
mönnunum með lögum 14. desbr. 1877, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opn-
um skipum, er veitt vald til að staðfesta útilykja aðkomandi fiskimenn frá bátfiski
á fjörðum eða tilteknum fjarðasvæðum, — hjermeð, með skírskotun til fyrri hluta 5. gr.
nefndra laga, þjónustusamlega skora á yður, að brýna fyrir báðum amtmönnunum, að
slíka útilokun aðkomandi fiskimanna beri eigi að leyfa, af því að hún í sjálfu sjer er
mjög umfangsmikil takmörkun á atvinnurjettindum þeirra, nema þar sem hún vegna
fiskiveiða parsveitarmanna verður að álitast nauðsynleg, og að þannig beri ekki að stað-
festa neina samþykkt, sem inniheldur slíka útilokun, nema amtmanni sje með áreiðan-
legum skýrslum sannað, að eigi sje á annan hátt hægt að vernda fiskiveiðar parsveitar-
manna.

Að því er síðan snertir heimild þá í 2. gr. laganna, sem sveitarstjórnnum er
veitt, þegar svo stendur á, sem fram er tekið í lögunum, til þess að jafna á aðkomandi
fiskimenn hæfilegu útsvari í samanburði við innsveitarmenn, þá verð jeg eins og þjer
að skilja þessi fyrirmæli svo, að hlutaðeigandi sveitarstjórn sje með þeim skýlaust bund-
in við að leggja hinar sömu prósentur eða hinn sama mælikvarða til grundvallar við
þá niðurjöfnun, sem hún hefur, þegar hún leggur útsvar á innsveitarmenn eða bæjar-
búa eptir efnum og ástæðum, og sömuleiðis verður að telja það sjálfsagt, að útsvars-
upphæðin eigi að ákveðast eptir hreinum ágóða af fiskiveiðunum. Af þessu leiðir þá
aptur, að ákveði sveitarstjórnir slík útsvör svo, að þessi lagaregla sje brotin, þá getur
ekki að eins hlutaðeigandi sýslunefnd breytt þeim, þegar slíkum málum er skotið til
hennar, heldur má einnig skjóta þeim undir úrskurð æðri yfirvalda, og þau geta svo

17. dag septembermán. 1888.

75 numið útsvörin úr gildi, af því að þau komi í bága við lögin, samkvæmt reglum þeim, 27. júní. sem settar eru í hinum íslenzku sveitarstjórnarlögum, til varnar gegn berlega ólöglegum ályktunum af hálfu hinna lægri sveitamálanefnda.

Til þess nú, að svo miklu leyti sem unnt er, að fyrirbyggja það, að þessi ákvörðun, sem er mjög óákveðið orðuð, verði vanbrúkuð til ótilhlýðilegra útsvars-álagna, og þar sem hægt er að sjá það fyrir, að kærur yfir ranglátum útsvörum, samkvæmt ákvörðun þessari muni koma fram einkum í fyrstu, skal jeg hjer með þjónustusamlega skora á yður að brýna það þóknanlega fyrir öllum sýslumönnum og amtmönnum, að gefa nákvæmar gætur að væntanlegum kærum frá aðkomandi fiskimönnum yfir því, hvernig sveitarstjórnir beiti heimild þeirri til að leggja útsvar á, sem hjer er veitt, og sömuleiðis, ef til þarf að taka, að neyta valds þess, sem þeim er veitt í 27., 36. og 37. gr. sveitarstjórnarlaganna 4. maí 1872, gegn ólöglegum útsvars-álögum, ef þær koma fyrir.

76

5. júlí.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðinga um að umsjón og fjárhald Ingjaldshólskirkju skuli fengið í hendur hlutaðeigandi söfnuði.—Samkvæmt tillögum yðar, herra landshöfðingi, í þóknanlegu brjefi 9. f. m., skal yður hjer með, eptir að söfnuðurinn í Ingjaldshólssókn í Nespingaprestakalli hefur á þann hátt sem fyrirskipað er í lögum nr. 13., 12. maí 1882, afráðið að taka að sjer umsjón og fjárhald Ingjaldshólskirkju með skilyrðum þeim, sem ákveðin eru í lögum nr. 22 4. nóvember f. á., og eptir að þessi ályktun safnaðarins er samþykkt á hjeradsfundi og afbiskupi—veittur myndugleiki til, samkvæmt síðarnefndum lögum, að selja umsjón og fjárhald nefndrar kirkju í hendur hlutaðeigandi söfnuði og láta greiða honum 3000 kr. árlag það, sem kirkjunni á að fylgja.

77

19. júlí.

Brjef landshöfðingja til póstmeistarans í Reykjavík um þóknun fyrir fund og skil á póstsendingum. — Í þóknanlegu brjefi, dags. 14. p. m., hafið þjer, herra póstmeistari, lagt það til að Kristjáni Þorsteinssyni vinnumanni á Sauðafelli í Dalasýslu verði veitt hæfleg þóknun, svo sem 50 kr., úr póstsjóði, fyrir að hafa fundið og skilað viðkomandi póstaðgreiðslumanni póstpoka einum frá Reykjavík til póstaðgreiðslunnar í Hjarðarholti í Dölum, innihaldandi meðal annars 2 peningabryjef, annað með 25 kr. í, en hitt með 901 kr, 59 a. í, allt í seðlum, að undantekinni 1 kr. 59 a., en póstpoki þessi hafði verið í kofforti, er pósturinn milli Reykjavíkur og Hjarðarholts missti á fyrstu póstferð sinni hjeðan í ár af hesti fyrir slys í svo kallaða Austurá.

Fyrir því undanfelli jeg eigi þjónustusamlega að tjá yður, herra póstmeistari, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari ráðstöfunar, að jeg samþykki hjer með að nefndum Kristjáni Þorsteinssyni verði greidd 50 kr. þóknun úr póstsjóði fyrir fund og skil á ofanumgetnum póstpoka og má færa póstsjóði upphæð þessa til útgjalda í næsta póstreikningi.

78

30. júlí.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður og austuramtinu um ógilding á reglum um fjársölu á mörkuðum í Húnavatnssýslu. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 4. f. m., hafið þjer, herra amtmáður, skýrt frá því, að sýslunefndin í Húnavatnssýslu hafi á fundi sínum í síðastliðnum febrúarmánuði samið og samþykkt reglur fyrir